No 1991 | 1853

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

De COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5,00; voor de buitensteden *f* 6,00, franko door het geheele Rijk. Brieven, *Gelden*, enz. FRANKO te adresseren aan het Bureau der COURANT.

DONDERDAG, 10 NOVEMBER.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 9 November.

In de openbare zitting, gisteren door de Tweede Kamer gehouden, is ingekomen een ontwerp van wet, dat door de heeren Thorbecke, van Bosse, De Man, van Hoëvell, Ter Bruggen Hugenholtz, Dommer van Poldersveldt, van Eck, Reinders en Storm is ingediend. Zij stellen voor:

1°. Afschaffing van de belasting, die onder de benaming van tonnegeld geheven wordt van alle schepen, welke ter zee of langs de wadden het Rijk inkomen of uitgaan;

2°. Afschaffing van den Rijks-accijns op het geslagt; en ook: Afschaffing van alle belasting op den invoer van alle soorten van slagtvee en van versch vleesch.

Wij haasten ons dit projekt-ontwerp met de daarbij gevoegde uitvoerige memorie van toelichting onder de oogen onzer lezers te brengen.

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Onder vele andere stukken en wetsontwerpen, zijn, in de zitting van heden, ingekomen:

twee wetsontwerpen, regelende het beheer van het muntwezen in N. Indië;

een wetsontwerp, houdende ... voor het fonds van het Haarlemmermeer;

eene aanbevelingslijst van 6 kandidaten voor de bestaande vacature in den Hoogen Raad, waarop gesteld zijn de heeren Mr. H. Provo Kluit, burgem. van Amsterdam; F. F. Karsebom, advoc.-generaal bij het prov. geregtshof in N.-Holland; M. Wiardi Beckman, raadsheer in hetzelfde geregtshof; J. O. de Jong van Beek van Donk, offic. van justitie bij de arrond.-regtb. te Utrecht; M. J. van Ghyn Vitringa, raadsh. in het prov. geregtshof van Gelderland en J. F. W. Pape, offic. van justitie bij de arrondissements-regtbank te 's Bosch.

Eindelijk is ingekomen een, door *negen* leden der Kamer aangeboden, hoogst gewigtig wetsvoorstel, dat wij in de gelegenheid zijn gesteld, reeds heden onzen lezers mede te deelen. Bij de aanbieding heeft de heer de Man kortelijk de aanleiding tot, en de strekking van dat voorstel toegelicht. Plaatsgebrek gebiedt ons deze redevoering, niet minder belangrijk dan het voorstel, eerst *morgen* mede te deelen.

Voorstel van Wet, ingevolge artt. 110 en 111 der Grondwet, tot afschaffing met 1 Januarij e. k. van het *tonnegeld*, den *Rijks-accijns op het geslagt en van alle belastingen op den invoer van slagtvee en versch vleesch*, in de zitting der Tweede Kamer, van heden, Dingsdag den 8sten November, gedaan door de heeren:

Mr. J. M. DE MAN, J. T. TEN BRUGGEN HUGENHOLTZ, Mr. P. P. VAN BOSSE, DR. W. R. VAN HOËVELL, MR. J. R. THORBECKE, G. REINDERS, JHR. G. E. C. K. DOMMER VAN POLDERSVELDT, MR. D. VAN ECK en MR. L. D. STORM.

Wij WILLEM III, bij de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz;

Allen, die dezen zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodig is maatregelen te nemen, welke strekken kunnen om den aanvoer van levensmiddelen aan te moedigen, en in de tegenwoordige duurte der eerste levensbehoeften te gemoet te komen,

dat het belang van 's rijks schatkist toelaat tot eene duurzame vermindering van lasten over te gaan:

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Art. 1. De belasting, die, onder de benaming van tonnegeld geheven wordt van alle schepen, welke ter zee of langs de wadden het Rijk inkomen of uitgaan, wordt met den 1 Januarij 1854 afgeschaft.

De verpligting evenwel, om die schepen te doen meten, door het XXVste hoofdstuk der Wet van 26 Augustus 1822 (*Stbl.* n°. 38), gewijzigd door de Wet van 8 Augustus 1850 (*Stbl.* n°. 47) voorgeschreven, blijft bestaan.

Art. 2. In art. 8 van de Wet van 8 Aug. 1850 (*Stbl.* n°. 47) wordt, in de zinsnede „*hetzij door die schepen aan een verhoogd tonnegeld...... te onderwerpen*," het woord *verhoogd* weggenomen.

Art. 3. De accijns op het geslagt wordt met den 1 Januarij 1854 afgeschaft.

De Wet van 2 Aug. 1822 (*Stbl.* n°. 31) gewijzigd door de Wetten van 2 Jan. 1832 (*Stbl.* n°. 5), van 14 Dec. 1844 (*Stbl.* n°. 66) en van 28 April 1852 (*Stbl.* n°. 96) wordt met dat tijdstip ingetrokken.

Wij behouden ons niettemin voor, in die gemeenten, waar de heffing der gemeente-opcenten op den rijks accijns op het geslagt volgens de rijkswetten geschiedt, de bepalingen dier wetten van kracht te laten, doch alleen voor zoover zij de verzekeringen der heffing ten doel hebben, en niet langer dan tot op den 30 Junij 1854.

Art. 4. Het tarief van regten, gevoegd bij de Wet van 19 Junij 1845 (*Stbl.* n°. 28), laatstelijk gewijzigd door de Wet van 9 Sept. 1853 (*Stbl.* n°. 101), wordt nader gewijzigd door de weglating der posten sub A en de invoeging der posten sub B, hieronder vermeld.

A.

		Maatstaf.	Regten bij invoer.
Slagtvee,	stieren, ossen, koeijen en vaarzen	het stuk	*f* 0.50
»	hokkelingen en kalveren	»	» 0.10
»	varkens	»	» 0.05
»	schapen	»	» 0.10
»	lammeren	»	» 0.05
Vleesch,	allerlei vleesch of vet, versch of gezouten	100 p.	» 8.00
»	gerookt of gedroogd	»	» 10.00
»	schapenvleesch, mitsgaders varkensvleesch, spek en reuzel, versch of gezouten	»	» 1.00
»	gerookt of gedroogd	»	» 1.25

Renvooijen.

Hammen. Als vleesch, schapen en varkensvleesch, enz.

Worst. Als vleesch. Allerlei vleesch of vet.

B.

	Maatstaf.	Regten bij invoer.
Slagtvee, stieren, ossen, koeijen, vaarzen, hokkelingen, kalveren, varkens, schapen en lammeren	het stuk	vrij.
Vleesch. Allerlei vleesch en vet, niet gezouten noch gerookt of gedroogd en niet afzonderlijk belast (1)	»	»
Allerlei vleesch en vet, spek, hammen en worst, alleen gez.	100 p.	*f* 1.00
Allerlei vleesch en vet, spek, hammen en worst, gerookt of gedroogd	»	» 1.25

Lasten en bevelen, dat deze in het *Stbl.* zal worden geplaatst, en dat alle ministeriële departemen, autoriteiten, collegiën en ambtenaren, wien zulks aangaat, aan de naauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Blijkens de eerste paragrafen van het voorloopig verslag, omtrent het wetsontw. houdende aanwijzing van middelen tot dekking van de uitgaven begrepen in de Staatsbegrooting voor 1854, is bij het onderzoek van dat ontwerp in de afdeelingen, ernstig gehandeld over het belangrijke vraagstuk, in hoe ver de finantiële toestand des Rijks, in verband met de tegenwoordige rijzing van den prijs der levensmiddelen, aanleiding kan en mogt geven tot eene vermindering van belastingen. In algemeene trekken zijn de hoofdredenen bijgebragt, die in de afdeelingen tot eene toestemmende en ontkennende beantwoording van die vraag hebben geleid.

Na de opmaking van dat verslag is aan de Kamer ingediend een wets-ontwerp, strekkende tot bekrachtiging van het Koninklijk Besluit van 15 Sept. 1853 (*Staatsbl.* n°. 103), door hetwelk de invoerregten op granen en sommige andere levensbehoeften tot een bloot nominaal bedrag zijn verminderd.

Uit deze laatste wetsvoordragt, evenzeer als uit de verklaring door den Minister van Financien bij het indienen van de Staatsbegrooting voor het jaar 1854 afgelegd, kan men gereedelijk besluiten dat de Regering niet voornemens is, tot leniging van den druk, uit de tegenwoordige duurte van levensmiddelen ontstaande, eenig ander voorstel tot vermindering van belasting te doen.

De ondergeteekenden zijn overtuigd dat de tijdsomstandigheden meer vorderen dan door de regering wordt voorgesteld. Zij nemen daarom de vrijheid aan de Kamer in overweging te geven, om ten deze gebruik te maken van het regt van initiatief, haar door art. 110 en 111 der Grondwet toegekend. Zij meenen dat de finantiële toestand des Rijks allezins toelaat tot eene vermindering van lasten over te gaan. Al deelde men het gevoelen door de Regering omtrent dit onderwerp aan den dag gelegd, in de bestaande omstandigheden, nu de prijs der levensmiddelen tot eene ongewone hoogte stijgt, achten de ondergeteekenden nu verder uitstel ten eenemale onraadzaam.

Zij hebben derhalve de eer aan de Staten-Generaal in overweging te geven om aan den Koning eerbiediglijk het voorstel te doen tot afschaffing van twee belastingen: het tonnegeld van de zeeschepen en den accijns op het geslagt.

De gronden, die hen tot dit voorstel hebben bewogen, meenen wij alhier te mogen ontwikkelen.

I. In de eerste plaats meenen zij de vraag te moeten onderzoeken of de finantiële toestand des Rijks toelaat dat in beide middelen aan 's Rijks inkomsten worden ontnomen.

Tot dat onderzoek is noodig:

a. Een algemeen overzigt van den tegenwoordigen toestand onzer geldmiddelen, vergeleken met dien van de vorige jaren, en met het oog op de toekomst.

b. Eene beschouwing in het bijzonder van de begrooting, die voor het volgende jaar is aangeboden.

Ad. *a.* Wat onze finantiële toestand op het oogenblik in vergelijking met vroegeren tijd is, kan men het best, met een enkelen oogopslag leeren uit het algemeen overzigt van de Staats-ontvangsten en uitgaven gedurende de tien laatste jaren, en uit de beide tabellen n°. 109 *a* en *b* in het vorige jaar door de regering, bij de indiening der begrooting voor 1853 overgelegd.

Meermalen is melding gemaakt van den gunstigen toestand onzer geldmiddelen sedert 1849; de oorzaken, die dezen toestand te weeg bragten, leert men het best uit die tabellen kennen. Het blijkt toch onwederlegbaar daaruit dat, indien de ruimere uitkeeringen uit de Oost-Indische geldmiddelen in die tabellen vermeld, er toe hebben bijgedragen, om aanzienlijke batige sloten in de schatkist over te laten, na aftrek van de belangrijke sommen voor het muntwezen en voor de amortisatie van schuld besteed, en na de volledige dekking van het tekort van 1848, ook het ruimere bedrag van de gewone middelen en inkomsten, maar vooral de besparing van uitgaven daartoe krachtig hebben medegewerkt. Gaat men na dat volgens de opgaven in de bijlage n°. 76 tot de begrooting van 1854 behoorende, de uitgaven over 1852 nog geene 69 millioen bedroegen, niettegenstaande er zooveel meer geld dan vroeger tot nuttige en door den tijd produktieve uitgaven, ook in dat jaar zijn gedaan — en vergelijkt men daarmede de uitgaven van het jaar 1847, die na aftrek van hetgeen toen voor het muntwezen noodig was, de som van 72 millioen nog te boven gingen, dan zal men gewis die stelling nog nader bevestigd zien.

De ondergeteekenden meenen daarop in de eerste plaats te moeten wijzen, omdat het (buitengewone omstandigheden, zoo als van zelf spreekt, uitgezonderd) van de wetgevende magt afhangt, die voorname oorzaak van onzen geldelijken vooruitgang bij voortduur te doen werken; maar ook omdat zij het niet ongepast achten terug te wijzen op dat gelukkig gevolg van de grondwetsherziening van 1848.

Maar ook de gestadige en voortdurende vooruitgang van de opbrengst der belastingen bragt het hare bij tot den meer gunstigen toestand, waarin de Staat zich thans bevindt. Die oorzaak van vooruitgang, gevolg van toenemende bevolking en algemeene welvaart, en van de verbetering in onderscheidene fiscale wetten, gepaard met vermindering van lasten, zal ook niet ophouden te werken, wanneer geene buitengewone rampen ons land treffen.

Eindelijk de ruimere bijdragen van de koloniale geldmiddelen. Deze bron van inkomsten vloeide in de laatste vier jaren steeds milder en milder. Gegronde vrees voor het opdroogen dier bron bestaat er niet. Meermalen is niet ...

---

(1) Hieronder is ook begrepen het vleesch en vet, dat in verschen staat, en dus niet in tonnen, vaten of andere emballaadje verpakt, alleen met eenig los zout is bestrooid of besprenkeld, ter afwering van oogenblikkelijk bederf.

druk gewezen op het wisselvallige dier inkomsten. Maar wanneer men de ondervinding van de laatste twintig jaren raadpleegt, kan men die vrees niet anders dan dikwijls zeer overdreven noemen. Het is waar, de mogelijkheid is daar, dat het middel van remise der koloniale bijdragen, de voortbrengselen der koloniën, in prijs terugga, en dat daaruit eenige misrekening ontsta. Maar is het denkbaar, dat zoo iets in de eerste jaren geschiede? Wanneer men het oog vestigt op de alom zoo sterk toenemende consumtie, waarmede de toeneming der productie geenen gelijken tred houdt, dan is er weinig vrees vóór eene althans aanzienlijke en algemeene prijsvermindering. En houdt men daarbij in 't oog, dat de inkomsten van onze O. I. bezittingen voortvloeijen uit de belastingen, die daar geheven worden, — dat de winst op de producten slechts een ondergeschikt deel uitmaakt van de som van *f* 14,500,000, waarop men bij het opmaken van de begrooting, als bijdrage der koloniën pleegt te rekenen, — dan voorzeker is er bij eene [...] heer dier koloniën weinig vrees, dat de bijdrage[...] middelen, die uit de inkomsten dier koloniën ont[...] (geheel onvoorziene voorvallen wederom uitgezonderd) belangrijk zullen teruggaan. — Van 1832 tot en met 1851, dus gedurende twintig jaren, werd uit de koloniale kas in 's Rijks schatkist overgestort (blijkens de bovengenoemde tabel N°. 109*b*), eene som van . . *f* 227,856,488.82½

Die som is na het opmaken dier tabel in 1851 nog vermeerderd (wet van 17 Dec. 1852, *Stbl.* N°. 206) met . . » 1,882,698.15½

Te zamen. . *f* 229,739,186.98

zijnde alzoo gemiddeld *f* 11,486,959.34½ per jaar. Eene zoodanige opbrengst, sedert twintig jaren voortdurend en bijna regelmatig klimmende, mag men niet al te zeer onder de wisselvallige tellen.

Die oorzaken van vooruitgang zouden, naar het oordeel van velen, reeds vroeger eene vermindering van lasten hebben gewettigd. Meermalen werd door velen met klem daarop aangedrongen. De Regering meende echter destijds, dat de tijd nog niet gekomen was, waarop men aan de schatkist bronnen van inkomst mogt ontnemen, zonder daarvoor nieuwe in de plaats te stellen. De beweegredenen, die destijds voor dat gevoelen werden aangevoerd, zijn thans vervallen. Immers werd door de Regering vooral daarop gewezen, dat de vermeerdering van de opbrengst der belastingen een verschijnsel was, dat zich eerst eenige jaren moest vertoonen, vóór dat men daarop staat konde maken. Nu heeft de vermeerdering van opbrengst zich, ook gedurende het loopende dienstjaar, volkomen bevestigd; ook voor het volgend dienstjaar bestaat deswege geene gegronde zorg.

Over 1850 bedroeg de raming van de opbrengst der belastingen, volgens den staat n°. 54 van die begrooting voor dat jaar . . . . . . *f* 53,336,972.68

De opbrengst was, blijkens staat n°. 77 bij de begrooting van 1852 gevoegd » 55,232,972.32

Dus meer *f* 1,895,999.64

Over 1851 bedroeg de raming van de opbrengst der belastingen van den staat n°. 77 bij de begrooting, voor dat jaar *f* 53,494,187.68

De opbrengst was, blijkens den staat n°. 80 gevoegd bij de begroot. voor 1853 » 56,016,355.62½

Dus meer *f* 2,522,167.94½

Over 1852 was die opbrengst blijkens den staat n°. 76 bij de begrooting voor dat jaar, geraamd op . . . . . *f* 54,186,630.45

De opbrengst, blijkens den staat n°. 80, gevoegd bij de begr. voor 1854 was » 55,834,672.98

Dus meer *f* 1,648,042.53

Over 1853 bedraagt het ¾ van de raming dier middelen . . . . . *f* 40,828,798.07

En de opbrengst was over de negen eerste maanden . . . . . . » 41,936,061.33

Dus meer *f* 1,109,263.26

De opbrengsten overtreffen dus voortdurend de ramingen met aanzienlijke sommen.

Vooral daarop werd door de Regering gewezen, dat nog altijd een zware lastpost op de koloniale geldmiddelen drukte; de aanzienlijke uitgave namelijk, die gevorderd zal worden voor het herstel van het muntwezen in de O. I. bezittingen. Bij de wetsvoordragt te dier zake in de Staten-Generaal in 1852 gedaan, werd de uitgave daarvoor geraamd op *f* 33,250,000, waarvoor voorhanden was

In zilver . . . . *f* 4,000,000.

De opbrengst van het in te trekken koper » 7,250,000.

f 11,250,000.

Dus nog te voorzien in eene uitgave van » 22,000,000.

Voor die uitgave was geen genoegzaam fonds werkelijk aanwezig; het moest uit de opbrengst der volgende dienstjaren gevonden worden.

De Regering moest dus, naar hare meening destijds, dubbel voorzigtig zijn, eer zij tot eene vermindering van inkomsten van de schatkist besloot. De herstelling toch van het muntwezen in Indië, is eene operatie van hoogst teederen aard; in haren loop konden zich ligtelijk onvoorziene omstandigheden voordoen, die de inspanning van alle krachten der koloniale kas vorderden. Het scheen dus onraadzaam al te veel op het geregeld inkomen van de koloniale bijdragen te rekenen.

Ook dat bezwaar is thans genoegzaam opgeheven. Blijkens de mededeelingen gedaan bij de indiening van het wetsontwerp, regelende de bestemming van het batig slot der koloniale geldmiddelen over 1851, was over dat jaar in 's rijks schatkist gestort doch voor het herstel van het muntwezen gereserveerd eene som van . . . *f* 3,179,447.48

Blijkens de begrooting voor 1852, memorie n° 75, werd uit de koloniale geldmiddelen voor het muntwezen gereserveerd, eene som van . . . . . . » 3,000,000.00

Blijkens de memorie n° 78, gevoegd bij de begrooting voor 1853 eene gelijke som van . . . . » 3,000,000.00

Te zamen *f* 9,179,447.48

Deze sommen zijn voorhanden: want de koloniale geldmiddelen bragten in 1852 en 1853 meer dan de raming op. Inzonderheid was dit het geval in 1853. De raming is in dit jaar zeer ver overtroffen. Immers, blijkens de memorie n° 78 bij de begrooting voor 1853 gevoegd, werden de prijzen geraamd.

Voor de koffij op 24 cents per ½ N. p.
" " suiker op 26 gulden per 100 N. p.
" " tin op 47 " per 50 N. p.

terwijl de prijzen in de veilingen veel hooger liepen. Voor de koffij zullen die weinig minder dan 30 cents hebben bedragen, de tin bedong *f* 72 : — p. 50 n. p. Ook de suiker bedong hooger prijzen dan de raming. Zonder te beslissen, of het daaruit voortvloeijend meerder rendement onverdeeld ten behoeve van het herstel van het Indisch muntwezen gereserveerd zal kunnen worden, meenen de ondergeteekenden toch te mogen beweren, dat het voordeel, uit die groote stijging van prijzen voortvloeijende, groot genoeg zal zijn om, gevoegd bij de reeds genoemde en voorhanden som van *f* 9,179,447.48 alle zorg voor het vinden van fondsen voor dat herstel weg te nemen. Men stelle dat voordeel op 5 of zes millioenen, en men zal zich gereedelijk overtuigen dat thans gerustelijk beweerd kan worden dat de sommen tot het herstel van het Indisch muntwezen benoodigd, werkelijk voorhanden zijn. Dat herstel toch is eene operatie, die noodwendig over onderscheiden jaren verdeeld moet worden. Waar een zoo groot gedeelte der gevorderde kosten reeds in klinkende munt aanwezig is, kan het vinden van het nog ontbrekend gedeelte (gesteld dat de raming, die in 1852 werd gemaakt, niet voor reduktie vatbaar ware) niet geacht worden eenig bezwaar te zullen opleveren.

Dit alles te zamen getrokken, zoo is de algemeene finantiële toestand deze. Er is gestadige vooruitgang in de Staatsinkomsten; er bestaat grond om aan te nemen dat de koloniale bijdragen van *f* 14,500,000 ook in de toekomst aan de schatkist zal toevloeijen. Er is vermindering van uitgaven; vermindering die, wanneer de wetgeving zich onthoudt van overbodige uitgaven, bij de toenemende amortizatie ook telkens zal aangroeijen; eene amortizatie die vooreerst door de fondsen uit den verkoop van den Haarlemmermeer-polder voortvloeijende, niet onaanzienlijk zal zijn, indien ten minste de Regering met ijver daartoe werkzaam wil zijn. — Nadat het muntwezen hier te lande is hersteld, nu de fondsen voorhanden zijn om de kosten, tot herstel van het Indisch muntwezen gevorderd, te dekken, zijn er geene groote buitengewone uitgaven te voorzien. Er behoeft dus geene zorg te bestaan voor de naaste toekomst, ten ware het der Voorzienigheid mogt goeddunken, ons land met buitengewone rampen te bezoeken.

Ad *b*. Is dus de toekomst voor onze financien zoo geruststellend, de begrooting voor het dienstjaar 1854, en de wijze waarop zij is opgemaakt, toonen al dadelijk aan, dat er ook voor dat jaar hoogst aanzienlijke overschotten te wachten zijn.

Daaromtrent meenen de ondergeteekenden op de volgende bijzonderheden te moeten wijzen.

Blijkens de aanspraak door den minister van Financien, gehouden bij de indiening van de begrooting, is het totaalcijfer van de geraamde uitgaven *f* 70,216,987.71

dat te vermeerderen is met de uitgaven voor het R. C. Kerkgenootschap, ad - 479,549.18½

Maar er is teregt in het voorloopig verslag over het I hoofdstuk der begrooting gewezen op de omstandigheden dat ten onregte van de begrooting waren afgelaten posten van uitgaaf, waarvan men zeker is, dat zij voorkomen moeten. Zij zijn:

a. Het subsidie aan den Rijn-spoorweg en de vergoeding van rente ten behoeve van dien weg, te zamen - 640,000.00

b. De kosten van het stoomgemaal op den Hollandschen IJssel, vroeger geraamd op - 165,000.00

Het cijfer zou dus zijn: *f* 71,501,536.89½

Maar dat cijfer is te hoog en zal hoogstwaarschijnlijk niet worden uitgegeven. Er zijn posten van uitgaaf op de begrooting gebragt, die niet noodig zullen worden bevonden. Daaronder behooren inzonderheid:

a. De renten voor schatkistbiljetten *f* 416,500.[...]

b. De renten van het depôt voor muntbiljetten - 390,359.[...]

c. Indien de Regering tijdig aanvrage wil doen om de sommen van ruim *f* 2,000,000, die op de begrooting van 1852 vrijvallen, en het vermoedelijk batig slot van 1853, dat men, even als van de dienst 1852, op 4 millioen kan stellen, tot amortisatie van schuld te besteden, kan dit in 1854 eene nieuwe rente-vermindering ten gevolge hebben, die, matig gesteld, voor dat jaar kan bedragen - 150,000.[...]

Te zamen *f* 956,859.[...]

De ondervinding leerde dat, bij een spaarzaam behe[...] van de begrootingen, *f* 1,500,000 meer of min overblijft.

Blijkens de aanspraak van den minister van Financie[...] bedraagt de besparing op de uitgaven in 1852 eene som va[...] *f* 1,474,983.64½: een bedrag dat bij de definitive afsluiti[...] van de dienst, ongetwijfeld niet onaanzienlijk grooter [...] bevonden worden, en even als in vorige jaren, meer da[...] *f* 1,500,000 zal bedragen. Vermits onder dit cijfer intu[...]schen de renten van de schatkist begrepen zijn, die o[...] reeds in de bovenstaande som van *f* 956,859 waren begre[...]pen, zoo stellen de ondergeteekenden de vermoedelijke b[...]sparing, buiten die renten, slechts op 1 mill., hetwelk g[...]voegd bij de evengenoemde som van *f* 956,859, het bedra[...] van de aangevraagde, doch niet benoodigde uitgaven, [...] ronde som, op *twee* millioen brengt.

Het bedrag der middelen is uitermate laag geraamd. [...] 1852 was de gezamenlijke opbrengst *f* 73,652,595.11. Z[...] worden thans geraamd op slechts *f* 71,789,752.51½, d[...] bijna *twee* millioen minder.

Bestaat er grond om te vreezen, dat de middelen inde[...]daad zoo veel minder zullen opbrengen? In het noodlotti[...] jaar 1848 stond de opbrengst van de belastingen en ander[...] inkomsten van den staat, met uitzondering van de kolonia[...] bijdrage, genoegzaam gelijk met hetgeen nu voor 185[...] wordt geraamd. Dat de tijdsomstandigheden van invloe[...] kunnen zijn op de opbrengst der belastingen, zullen de o[...]dergeteekenden geenszins tegenspreken, evenmin, dat d[...] minister van Financien dus voorzigtig handelt met de r[...]ming van de middelen niet te hoog op te voeren. Maar o[...] die voorzigtigheid kan overdreven worden. In het voorlo[...]pig verslag over het wetsontwerp op de middelen is als voo[...]beeld, gewezen op de mogelijkheid dat de daling van de[...] prijs der effekten dadelijk van invloed zou zijn op de o[...]brengst van het successieregt. En in het voor de Financie[...] zoo rampspoedige jaar 1848, toen de prijs der effekten zo[...] zeer was gedaald, bragt het successieregt nog vier tonne[...] gouds meer op dan thans voor 1854 voor dit onderwer[...] wordt geraamd! Bij eenen veel hoogeren stand van den pri[...] der effekten bragt dit middel in 1852 daarentegen nog mi[...]der op; in 1851 meer. Men ziet dus dat deze opbrengst a[...] van andere omstandigheden afhangt.

Hoe dit zij, het is een feit, dat de gewone middele[...] eenige jaren achtereen, de raming met twee millioen me[...] of min overtroffen. Er is, de ondergeteekenden herhale[...] het, geen grond tot vrees, als of dit in 1854 het geval ni[...] zou zijn, geene reden om niet te voorzien dat de dienst v[...] 1854 niet even als de vorige diensten, een batig slot v[...] vier millioen, min of meer, zou overlaten. Men houde daa[...]bij in het oog, dat onder de geraamde uitgaven door de R[...]gering reeds begrepen is eene som van *f* 789,362.50, voo[...] amortisatie van schuld: de tijdige aanwending dier som[...] indien zij wordt toegestaan, zal op nieuw vermindering va[...] uitgaven voor renten aanbrengen. Laat derhalve de alg[...]meene finantiële toestand eene vermindering van lasten to[...] de allernaaste toekomst levert daartegen in het minst ge[...] bezwaar op.

II. Boven is reeds aangemerkt, dat, al deelde men ove[...]gens het gevoelen der Regering, omtrent het raadzame, [...] niet te spoedig tot vermindering van lasten over te ga[...] bijzondere omstandigheden thans dringend voorzien[...] eischen. De algemeene duurte van levensmiddelen vorde[...] naar de overtuiging der ondergeteekenden, dat de schat[...] eenig offer brenge aan het algemeen belang; dat er m[...] worde gedaan dan door de Regering wordt voorgesteld[...] doen.

Zonder te willen vooruitloopen op het oordeel der Ka[...] over het wetsontwerp, waarbij eene tijdelijke afschaffi[...] van het invoerregt op de granen wordt voorgesteld, meen[...] zij toch reeds nu te mogen beweren, dat die afschaffing v[...] geenen gewigtigen invloed kan zijn, om den aanvoer van [...]vensmiddelen aan te moedigen. Of het mud aardappe[...] 10 dan wel 5 cents invoerregt betaalt, of de tarwe en ro[...] 2 à 3 pct. invoerregt betalen, of daarvan ontheven zij[...] dit kan bezwaarlijk vermeerdering van invoer te weeg b[...]gen. Zelfs zou men in die opheffing eene minder gunst[...]zijde kunnen vinden. De rogge en gerst, hier ingevoe[...]komen hoofdzakelijk herwaarts om te dienen als grond[...] voor de branderijen. En zonder nu aan deze belangrijke [...]brijken een voordeel te willen misgunnen, zou meenen [...]ter de ondergeteekenden dat zij, die zich in de laatste tij[...] in eene zoo ongekende mate van voorspoed mogen verh[...]gen, juist niet diegenen zijn, die, in tijden van duurt[...]

in de allereerste plaats de zorg van de Regering en van de wetgeving vorderen.

Bij de keuze tusschen de verschillende middelen, die zich voordoen om eenige leniging aan te brengen tegen den druk, dien de duurte der levensmiddelen baart, moest de aandacht wel in de eerste plaats vallen op de accijnsen op het gemaal en geslagt.

Hoe gaarne de ondergeteekenden beide uit de rij onzer belastingen zagen verdwijnen, zij durfden het voorstel niet doen, om beide thans af te schaffen. De opbrengst van den accijns op het gemaal inzonderheid is te groot dan dat de schatkist daarvan verstoken kunne blijve zonder dat nieuwe bronnen van inkomst in de plaats daarvan geopend worden. Een voorstel daartoe kwam hun voor op dit oogenblik ontijdig te zijn, vooral omdat de beraadslagingen daarover eenen geruimen tijd zouden wegnemen; eenen tijd des te kostbaarder, omdat de hulp spoediger wordt gevorderd.

Zij hebben dus gemeend zich te moeten bepalen tot een voorstel, waartegen zoodanig bezwaar niet te maken is. Zij rekenden boven aan dat voor de dienst van 1854 op een vermoedelijk overschot van vier millioen te rekenen valt. Indien men nu tot eene vermindering van lasten besluit ten bedrage van f 1,650,000, dan kan men zoodanig voorstel wel niet dan uiterst gematigd noemen. Men schaft dan slechts inkomsten af tot een bijna gelijk bedrag als dat, waarmede de rentelast in de laatste jaren reeds is en nu nog onmiddellijk kan worden verminderd. Blijkens de memorie van toelichting tot het IX hoofdstuk A der Staatsbegrooting voor 1854 bedroeg de vermindering van rente van 1851—1853 eene som van

1853 eene som van	f	857,932.30
Renten van nog te besteden overschotten van dienst van 1852 en 1853, geraamd op 6 mill. à 4 pCt.	»	240,000.00
Renten van het fonds der muntbilletten	»	390,359.00
	f	1,488,291.30

Er blijft dan nog eene speling over van bijna 2½ mill., die men op de opbrengst der middelen kan te kort komen, zonder dat het evenwigt tusschen ontvangsten en uitgaven wordt gestoord. En mogten onvoorziene rampen het vaderland treffen, mogt het zelfs in oorlog gewikkeld worden, de aanzienlijke sommen, die men thans nog voor amortisatie van schuld beschikbaar heeft, de reserve van het Departement van Koloniën, voor het herstel van het muntwezen zouden ruim toereikend wezen, om in den eersten nood te voorzien.

Het is de bovenvermelde vermindering van inkomsten, waartoe de ondergeteekenden de Kamer in overweging geven het voorstel te doen.

De opbrengst van het geslagt is geraamd op	f	790,500
10 p. c. Coll. zegel . . .	»	79,050
38 opc. . . .	»	330,429
	f	1,199,979
Die van het tonnegeld is geraamd op	f	400,000
13 opc.	»	52,000
	f	1,651,979

De redenen die hen tot de keuze dezer middelen hebben bewogen, zijn de volgende.

Uit onderscheidene berekeningen blijkt dat de accijns op het geslagt, door elkander, aan den verbruiker tien cents het Nederlandsch pond kost. De vermindering van den prijs van het vleesch met dat bedrag meer of min zal eene groote verligting zijn voor de mindere burgerklasse. Voor de geringe klasse, voor welke het rundvleesch, reeds om zijnen hoogen prijs, een te duur voedsel is, zal deze verligting weinig baten. Maar de eerste wordt over het algemeen het zwaarst getroffen door de duurte van levensmiddelen. Immers dien onder de geringere klassen tijdelijke verhooging van arbeidsloon, of zelfs de weldadigheid veel kan bijdragen om den druk van dure tijden te lenigen, niets daarvan komt ten bate van al degenen, die van een vast inkomen moeten leven, of wier kleinhandel gedrukt wordt door de algemeene duurte en de daarmede gepaard gaande vermindering van konsumtie. Voorzeker verdient deze zoo hoogst nuttige stand der Maatschappij de belangstellende zorg van den wetgever.

Pleit deze reden reeds krachtig voor het wegnemen van eene belasting, welker afschaffing in dezen tijd, oogenblikkelijke vermindering van prijs kan te weeg brengen; nog meer en krachtiger redenen pleiten sterk voor het geheele afschaffen van dit middel van inkomst. De toenemende uitvoer van slagtvee, een verschijnsel zoo voordeelig voor onzen landbouw, werkt mede om de prijzen van het vee te verhoogen. Vermindering van verbruik is daarvan het noodzakelijk gevolg. En teregt is reeds dikwijls aangemerkt dat het voor zulke arbeidende klasse te wenschen ware, dat zij de gelegenheid had om zich meer dierlijk voedsel te verschaffen. De mogelijkheid daartoe is nu nog geringer dan vroeger. — Een bezwarend uitvoerregt zou nog grooter kwaad stichten. De ondergeteekenden behoeven dit niet te betoogen. Gaat men evenwel na, dat buitenslands geen zoodanige accijns als ten onzent, geheven wordt, op het slagtvee, in Engeland, werwaarts de meeste uitvoeren zich rigten, zonder eenig bezwaar dan de weinig beduidende kosten van vervoer, aan den verbruiker wordt geleverd, terwijl de verbruiker hier te lande den accijns betalen moet, dan is het onwederlegbaar, dat die accijns dezelfde werking heeft als eene premie van uitvoer; — dat hij een beschermend regt daarstelt ten gunste van den vreemdeling, ten nadeele van den inlandschen verbruiker.

Hierin ligt, naar het oordeel der ondergeteekenden, de veroordeeling van dit middel van inkomst opgesloten: een grond van veroordeeling die zoo sterk is, dat, bestond zelfs de tegenwoordige meer oogenblikkelijke aandrang niet, ook dan nog het onhoudbare dier belasting, wanneer de behoeften der schatkist ze niet dringend vorderen, middagklaar blijkt.

Wat de afschaffing der tonnegelden betreft, ook hier loopen het oogenblikkelijk en het duurzaam belang in één punt te zamen.

Het tonnegeld is eene belasting, die, in naam, van de scheepvaart wordt geheven, maar die met der daad drukt op den handel. Van de zijde van den handel is meermalen met nadruk en in bijzonderheden gewezen op het groote bezwaar dat op de schepen, die onze havens bezoeken, rust; een bezwaar, veel grooter dan in de havens in de ons omringende landen gelegen, waarmede onze handel mededingen moet. De vracht naar de Nederl. havens is in dezelfde verhouding hooger, als de onkosten die ten laste der schepen komen, hooger zijn dan te Antwerpen, Hamburg of Bremen.

Wat de rol is, die de wetgeving te vervullen heeft, waar het de regeling van belangen van handel en nijverheid geldt, hebben de scheepvaartwetten overtuigend bewezen. De wetgeving moet alleen noodelooze hinderpalen wegnemen; de ijver en ondernemingszucht van partikulieren is hier te lande geenszins zoo geheel uitgedoofd, als velen in 1850 vreesden. De groote bloei van onzen scheepsbouw en van onze scheepvaart is daar om dit te bewijzen.

Het tonnegeld nu is een hinderpaal voor onzen handel. De gesteldheid onzer geldmiddelen laat de opruiming daarvan toe. Er dient daarmede dus niet gewacht te worden. Vooral niet omdat de afschaffing van deze belasting van grooteren invloed kan zijn tot begunstiging van den aanvoer van levensmiddelen dan de afschaffing van het invoerregt op de granen. Immers dat invoerregt drukte den eigenaar of den verbruiker eerst dan, wanneer de granen het entrepot verlieten. Zoo lang zij in entrepot waren, hadden zij geene lasten te dragen; evenmin wanneer zij weder uitgevoerd werden. Het bestaan of niet bestaan dier uiterst matige regten was dus voor den buitenlander van weinig belang, en moest van weinig invloed zijn op zijne keuze om zijne granen naar Nederland of naar elders te verschepen. Op dens verkoopprijs maakte, voor hem, in den tegenwoordigen tijd het invoerregt zeer weinig, zoo al eenig verschil.

Maar de afschaffing van het tonnegeld is nu dadelijk en in elk geval een te behalen voordeel voor den scheepseigenaar. Zij kan en moet van invloed zijn op den stand der vrachten. Zij kan dus dadelijk vreemde reeders aanmoedigen, om hunne schepen herwaarts te rigten. De hooge stand van de scheepsvrachten is, juist in den tegenwoordigen tijd, een belangrijke hinderpaal tegen den vervoer: men kan thans, zoo men wil, ook daaraan te gemoet komen.

Om deze redenen hebben de ondergeteekenden gemeend bij voorkeur hunne keus op de afschaffing van deze beide belastingen te moeten vestigen.

Wat den accijns op het geslagt in het bijzonder betreft, zoo verwachten de ondergeteekenden de tegenwerping, dat de ondervinding van het vorige jaar geleerd heeft, hoe weinig invloed de afschaffing van zoodanige accijnsen op den prijs der levensmiddelen uitoefent. De accijns op het geslagt van varkens en schapen werd afgeschaft, zoowel voor het Rijk als voor vele gemeenten, zegt men, en de prijs, in plaats van te dalen, is nog gestegen. Veelal is men zelfs geneigd om het daarvoor te houden, dat het voordeel uit de afschaffing van den accijns op het geslagt ontstaande, eene zuivere winst voor de vleeschhouwers, maar niet voor de verbruikers oplevert; derhalve een nutteloos verlies voor de schatkist.

Tegen deze tegenwerping geldt de volgende beschouwing. Het feit, dat de prijs van het varkensvleesch in het vorig jaar, niettegenstaande de afschaffing van den accijns gestegen is, is niet te ontkennen. Men zal dit verschijnsel evenwel toch bezwaarlijk aan die afschaffing willen toeschrijven; het was bloot het gevolg van toenemende consumptie; het zou niet weggebleven zijn, wanneer de accijns in wezen ware gebleven. — Maar wanneer de wetgeving alle hinderpalen weg ruimt, doet zij alles wat van haar in redelijkheid kan gevorderd worden. Allerminst kan men van haar vergen, dat zij zich menge in de handelingen van koop en verkoop tusschen de ingezetenen onderling. Is het bekend dat de accijns op het geslagt is afgeschaft, dat dit een verschil van ongeveer 10 cent per pond uitmaakt, de wetgeving moet het aan de ingezetenen, en aan de vrije mededinging overlaten, dat de prijs zich dienovereenkomstig regele. Verkiezen de ingezetenen zich aan een ouden monopoliegeest te onderwerpen, en onredelijke eischen in te willigen, men wijte dit niet aan de wetgeving. Het is bekend dat zeer geaccrediteerde vleeschhouwers het vleesch tot minderen prijs afgeven dan hunne beroepsgenooten. Indien nu vooroordeel of gemak de ingezetenen weerhoudt van de moeite om zelve pogingen aan te wenden tot het verkrijgen van hetzelfde voordeel, men wijte dit niet aan de wetgeving, noch vordere dat zij, die meer ijver hebben tot bevordering van hun eigenbelang, van een voordeel verstoken blijven, dat de meer gemakkelijken niet willen opsporen. Bestond er hier of daar werkelijk een monopolie, het schijnt eigenaardig tot de roeping der gemeentebesturen te behooren, om de noodige middelen te beramen, om dit tegen te gaan. Maar de wetgever kan zich daarmede niet inlaten, noch aan de ingezetenen den weg tot verkrijging van goedkoop voedsel wijzen, anders dan door het wegruimen van beletselen, en het openen van vrije mededinging.

III. In de laatste plaats hebben de ondergeteekenden hun eigenlijk voorstel nog kortelijk toe te lichten.

Art. 1 stelt de opheffing van het tonnegeld voor, met behoud van de verpligting om de schepen te doen meten. Zoowel ter berekening van binnen- en buitenlandsche ongelden als daar zijn kanaal- haven- vuur- loodsgelden, die veelal per ton worden berekend, als zelfs voor de berekening van vrachten, is het van gewigt dat die meting blijve bestaan. Zij veroorzaakt geene noemenswaardige kosten noch oponthoud, en de wettelijke bepalingen dienaangaande kunnen dus ongehinderd blijven bestaan. De handel en scheepvaart zijn er aan gewoon.

Art. 2. Eene wijziging van Art. 8 der wet van 8 Aug. 1850 (*Stbl.* N° 47) is noodzakelijk, om zwarigheden bij eene eventueele toepassing van die wetsbepaling te voorkomen, wanneer het tonnegeld afgeschaft mogt zijn. —

Art. 3. *Däár* waar de heffing der gemeente-opcenten op het geslagt volgens de rijks-wetten geschiedt, zou de afschaffing van den Rijks-accijns ongelegenheid kunnen baren voor de gemeenten, wanneer haar de tijd ontbrak om eigen heffing van dit middel te verordenen voor zoo ver zij het als bron van inkomst wenschen te behouden. De ondergeteekenden stellen daarom voor de Rijkswetten op dezen accijns nog in werking te laten in die gemeenten waar dit noodig kan zijn: en zulks uiterlijk voor eenen tijd van zes maanden: een termijn die ruim genoeg is voor de gemeentebesturen, om eenen anderen vorm van inning der belasting aan te nemen. Voor welke gemeenten zoodanig uitstel noodig is, zal de Koning het best beslissen. — Groot bezwaar in de toepassing zal dit voorschrift niet opleveren, in de meeste, en althans in alle groote Hollandsche steden wordt de Rijks-accijns thans naar aanleiding van art. 20 der wet van 2 Aug. 1822 (Stbl. n° 31) door de gemeente ontvangers geheven. Daar bestaan dus reeds plaatselijke verordeningen en zal het zeer weinig moeite in hebben, die voor zoo veel noodig aan te vullen.

Art. 4. De ondergeteekenden zijn van meening dat deze zelfde wet de veranderingen in het tarief van regten behoort te bevatten, die een noodzakelijk gevolg zijn van de afschaffing van den accijns. — Bij uitbreiding van de wet van 8 Sept. ll. (*Stbl.* no. 101) stellen zij voor het geheel versch vleesch, vrij van regten te laten invoeren. Uit den aard der zaak volgt, dat dit een voordeel is, dat alleen voor de bewoners der landgrenzen van eenige beteekenis kan zijn, doch dat dan ook voor deze geenszins van belang is ontbloot. Voorzigtigheidshalve kan, meenen zij, de wet ook bepalen, dat onder versch vleesch ook dat begrepen is, wat, vooral in den zomer, ter afwering van oogenblikkelijk bederf, met eenig los zout bestrooid is; in onderscheiding van alle ander, dat door eigenlijke inzouting of inpekeling, voor langdurige bewaring geschikt is. Die bepaling schijnt noodig, om de grensbewoners vrij te waren voor kwellingen, wanneer soms eenig versch vleesch, gelijk in den zomer, bij vervoer dikwijls pleegt te geschieden, met eenig zout is besprengeld, zonder daarom gezegd te kunnen worden eigenlijk ingezouten te zijn.

Ook de afschaffing van de regten van invoer op het slagtvee, meenen de ondergeteekenden te moeten voorstellen.

Wel is dit regt van luttel beteekenis. Maar, hoe gering het regt ook zij, het is oneigenaardig, dat er een invoerregt op het levend vee geheven worde, wanneer men het regt op het vleesch afschaft, en voor zooveel het gezouten is, dat regt beperkt tot het bedrag van den accijns, die voor het gebezigde zout geacht wordt verschuldigd te zijn.

's GRAVENHAGE, 9 Nov. Ingevolge art. 78 van het Reglement van Orde der Tweede Kamer van de Staten-Generaal zal in de afdeelingen eerst worden overwogen, of het gisteren door negen leden gedane voorstel al dan niet een onderwerp van nader onderzoek zal uitmaken? Van die *voorloopige* overweging wordt een verslag door de hiertoe te benoemen rapporteurs vastgesteld en in eene openbare zitting uitgebragt. De Kamer bepaalt daarvoor den dag der beraadslaging.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 8 November. De *Constitutionnel* voert weder een zeer oorlogzuchtigen toon en verwerpt het denkbeeld eener minnelijke schikking der oostersche quaestie wijl de diplomatie onmagtig is den oorlog te keeren. Niet dat de diplomatie hare onderhandelingen heeft gestaakt, verre van daar; want ijveriger dan ooit onderhandelt ze te Parijs, te Londen, te Weenen, te Berlijn, ja tot zelfs te Konstantinopel; maar bij kennisneming van hetgeen daar beraadslaagd wordt komt men tot de overtuiging, dat de krijgsbedrijven telkens den draad er van afbreken. Het is te verwachten, dus besluit de *Constitutionnel*, dat het gevolg van dit alles zal zijn,

eene schikking waarbij de onafhankelijkheid van Turkijz wordt erkend en in veiligheid gezet tegen de eerzuchtige en verweten aanmatigingen van Rusland. De oorlog tusschen Turkije en Rusland is thans onvermijdelijk, maar hij zal dienen om de ontknooping van het drama te bespoedigen, en de vreden op vaste grondslagen te bevestigen.

— Zoo wel aangaande de vijandelijkheden aan de oevers van den Donau als aan de Aziatische grenzen, is nog niets met zekerheid bekend. De tijdingen blijven elkander bij voortduring tegenspreken.

ENGELAND.

LONDEN, 7 November. Sir Edmond Lyon, de nieuw benoemde bevelhebber der vloot in de Middellandsche Zee, heeft zich Zaturdag aan boord van het stoomfregat *Terrible* begeven, om onmiddellijk naar Maltha te vertrekken.

— Ingevolge een besluit van 19 September ll. heeft de President der Republiek van Mexico, de generaal Santa-Anna, de Jezuiten teruggeroepen en in alle hunne regten hersteld en dus de onregtvaardige daad van Karel III te niet gedaan.

— Het uit Liverpool te New-York aangekomen stoomschip *Washington*, heeft gedurende den overtogt 100 passagiers aan de cholera verloren.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 9 November.

BEVALLEN (6 Nov.): C. S. Cool, geb. Padtberg, D. — (7 Nov.): C. W. Warnaars, geb. Caldemeijer, Z. - A. C. Kruseman, geb. Stavorinus, D. — (8 Nov.): S. H. Bekker, geb. Zuijdwijk, D.

OVERLEDEN (1 Nov.): J. A. Keeman, 44 j. — (2 Nov.): J. Vree, geb. van Leuve, 27 j. — (7 Nov.): J. W. Fennewalt, wed. P. Langenhoven, 80 j.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	*f* 55¾	Livorno	2/m.	*f* 39
»	zigt	» 56¼	Napels	»	» 81½
Bordeaux	2/m.	» 55¾	Petersburg	»	» 1.85
»	½/m.	» 55⅝	Weenen	6/w.	» 30¾
Madrid	3/m.	» 243	Augsburg	»	» 35⅛
Cadix	»	» 243	Frankfort	»	» 98¾
Seville	»	» 240	Hamburg	2/m.	» 35¼
Bilbao	»	» 241	»	zigt	» 35⅝
Lissabon	»	» 41¼	Londen	2/m.	» 11,57½
Porto	»	» 41½	»	zigt	» 11,70
Genua	2/m.	» 46	Rotterdam		[illegible]

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

	pCt.	8 NOV. 4½ u. gebl.	9 NOV. 4 u.		gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à 2½ pCt.		62 1/16	61 11/16 a	61⅞	61 11/16
Dito Dito	3	75 1/16	74¾	74⅞	
Dito Dito	4	93 9/16	93⅛	93⅛	93⅛
O. I. Leening 1844	4	93¼	93¼		
Amortis. Syndic.	3½				
Handel-Maatschappij	4½				
Aand. Rijn-Spoorweg	»	100⅜			
Aand. Holl. S. M.					
Obligatien					
BELGIE, Obligatien 1844	»				
Cert. bij de Belg. Bank	2½				
Dito bij Rotsch. en Volksv.	»	50⅝	50½	50⅝	
FRANKRIJK, Obligatien	3	69½			
SPANJE Nieuwe	1	21¾	21⅝	21¾	
Dito	3				
Dito Binnenl. à 6/m.	»	40¾	40¾	40 13/16	
Coup. Bewijzen		5 9/16	5½	5½	
Amortisable Schuld		4 11/16			
PORTUGAL te Londen	5	37 11/16	37 9/16	37½	
Dito uitgestelde					
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816	5	104¾	104⅛		
Dito Dito 1828 en 1829	»	103½	103½		
Cert. bij d°. 1831 en 1833	»	94⅝	95½	95¼	
Dito	4½		96		
Dito bij *Hope*	4	89⅝	89⅝		
Dito bij *Stieglitz en C°.*	»	88⅜	88¼		
Dito bij id. 5de Serie	4				
Cert. te Hamburg	5				
Inschrijving in Assignat.	6				
Cert. van dito	»	70⅞			
POLEN, Certifikaten	4				
Dito Aand. à fl. 500		160			
Dito met Lot. à 300					
AMERIKA, Bank-Actiën		4½			
PRUISSEN, Aand. met Lot. R. 50					
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.	77⅝	76⅞	77¼	
Dito 1852	»				
Dito [illegible]	2½	40	39¾		
Dito [illegible]	2½	39 13/16	39 9/16	39¾	
Dito 1849	5	90¾	90⅝	90¾	
Ween. Bank bij Goll en C°.	»				
Dito	4				
Letter B	5	90¼	90⅝	90¼	
Aand. met Loting fl. 500					
Nieuwe dito [illegible] 250					
NAPELS, Cert. [illegible]					
BRAZILIE te Londen 1824	5	[illegible]	95½		
Dito Leening 1843	5				
PERU	4½	70½	69½	70	
MEXICO Nieuwe	3	24⅝	[illegible]		
VENEZUELA à £ 100	3½	32¼			
GRENADA à £ 100	2				
Dito Uitgestelde		8¼	8	8½	
ECUADOR à £ 100	»				

Mexiko onbepaalde 23½, 24⅛, 23⅞.

De lager afkomende koersen van Londen van heden, deden de prijzen over het geheel eene, alhoewel niet gevoeligen, achteruitgang ondervinden, daar het ter markt gebragte fonds goed te plaatsen was.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt, Prolongatie 4 pCt, Diskonto 2½ pCt.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 8 Nov. Belg. leen. 2½ pc. —, 1840, 1842 4½ pc. 96; 1852, —; Spanje 1—3 pc. 21 7/16; Binnenl. 3 pc. 41; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 81¼.

PARIJS, 7 Nov. Fransche 3 pc. 73,85; id. 4½ pc. 99,95; Bank-Aktien 2815,—; Belg. 1840/42, 5 pc. —; 4½ pc. 95; 2½ pc. —; Napels 5 pc. —,—; Spanje 1—3 pc. —; Buitenl. 3 pc. 45; Binnenl. 3 pc. 41; Holl. 2½ pc. —; Piemont 5 pc. —,—; Portugal 4 pc. —; Romeinen 5 pc. —, Rusland 4½ pc. 94; Metall. 5 pc. —.

LONDEN, 8 Nov. Cons. kont. 95 a —; op tijd 95 a —; Braz. 97 a 99; 1829/39 97 a 99; 1852 — a —; Den. 3 pc. 82 a 84; 5 pc. 102 a 104; Ecuad. 5⅛ a 5⅜; Gren. 20½ a 21; Uitgest. 8 a 8½; Mexiko Nieuwe 25⅞ a 26⅛; Peru 4½ pc. N. 72 a 74; Uitgest. 50 a 52; Rusl. 1822 5 pc. 113 a 115, (N.) 4½ pc. 98 a 99; Portugal 5 pc. — a —; 4 pc. — a —; 3 pc. — a —; Spanje 1 pc. 21⅛ a —; 3 pc. 44¾ a 45¼; Coup. cert. 5¼ a 5½; Passive 4¾ a 5, Holl. 2½ pc. 64¼ a —; id. 4 pc. — a —; Venez. 32 a 34; Uitg. 13 a 14, Wissel op Amst. *f* 11.15¼; 3/m. 11.17; Grieken 1824 — a —.

BERLIJN, 7 Nov. Pruissen 3½ pc. 91½; Loten —; Rusl. Stiegl. 4 pc. 93; Pools. 4 pc. 86¼; Loten fl. 500 —; Oost. Met. 5 pc. 81¼; Amsterdam zigt 141¾, id. 2/m. 141⅛.

HAMBURG, 7 Nov. Amst. Cert. 101; Den. 3 pc. 78½; 5 pc. 97½; Oostenrijk Met. 5 pc. 90; Spanje 1—3 pc. 20¼; Binnenl. 3 pCt. 37⅛; Mexiko 18¾.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

RENTEBETALING. — Het finantieel agentschap van Mexiko heeft aangekondigd, dat de coupons der Buitenlandsche Schuld, verschenen 1 Julij 1852, bij hetzelve zullen worden betaald, te beginnen op 12 dezer.

Van Vloten en de Gijselaar c. s., hoofd-direkteuren van een administratie-kantoor op Russische Fondsen, hebben bekend gemaakt, dat van heden af, ten kantore van de Associatie-Cassa, zullen worden betaald de coupons der door dezelve administratie uitgegeven certifikaten, verschenen geweest 1 Julij 1853, en wel: de coupons der certifikaten 6 pCt in assignaten met *f* 16, en idem 6 » » zilver . . . » 28.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 9 Nov. Tarwe tot vorige met weinig handel: 130 ℔ b. Pools. *f* 405, 418; 129 ℔ dito *f* 465.

Rogge met genoegzaam onveranderde koersen met redelijken handel; verkocht: 121 ℔ Pruiss. *f* 294; 122 ℔ n. Odessa *f* 287; 117 ℔ n. Archangel *f* 275; 117 ℔ o. Gedr. *f* 271; 118 ℔ dito *f* 273; 114 ℔ dito *f* 262.

Garst *f* 5 lager: 112, 113 ℔ Holst. *f* 260, 263.

Haver en Boekweit zonder handel.

Op 9 vaten Olie in April ek. 70½; Nov. 68½ ℒ. *Raapolie* op 6/w. *f* 37¼, Vliegend *f* 36½; 1°. Mei ek. *f* 39, 38⅞; Sept. 36½; Dec. *f* 36⅜. *Lijnolie* op 6/w. *f* 30; Vliegend *f* 28¼. *Hennepolie* op 6/w. *f* 35¼; Vliegend *f* 37.

ROTTERDAM, 8 Nov. Tarwe. 156/2 ℔ witb. Poolsche *f* 485; 158/2 ℔ Holsteinsche *f* 470; 160, 162/2 ℔ Hooglands. Kleefsche *f* 485, 487; 160/2 ℔ nieuwe Bovenlandsche *f* 473.

SCHIEDAM, 8 Nov. Moutwijn *f* 19,50; Jenever *f* 24; Amst. Proef *f* 25,25, per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting.

ANTWERPEN, 8 Nov. *Rijst.* Verkocht op levering 2500 zak. Arracan gepeld, 1500 id. *uncleaned* en 200 zak. Java gepeld

Suiker. Ruwe. Gerealiseerd 415 kist. Havana, pr. *Mangola*; 372 kist. id. pr. *Quintijn Metsijs*; 119 id. pr. *Catharina*; 65 kist. id. pr. *Duc de Brabant*, en 283 kist. id. pr. *Reilona.* De in veiling aangekondigde 500 kist. uit hetzelfde schip, zijn eveneens verkocht. In Manilla 3500 mat. pr. *John Rutledge* voor export. *Geraffineerd.* Afgedaan 100/m. kil. Gestampte R B A, 100/m. kil. gistig R B B en 25/m. kil. Gest. M F.

Tabak. Voor de veiling afgedaan 11 vat. Kentucky en in veiling slechts toegewezen 12 vat. van 48 tot 60 centimes.

LONDEN, 7 Nov. *Talk.* Ferm tot vorige prijzen: St. Petersb. Cuiloco 55 s. 6 d.

Graanmarkt. Goede vreemde soorten tot vorige prijzen gehouden terwijl mindere soorten tot 1 en 2 s. lager verkregen werden.

SCHEEPSTIJDINGEN.

UITGEZEILD:

HELVOET, 8 Nov. C. D. Popken, Johanna Louisa, Soerabaija.

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 7 November, in het O. Z. Heeren Logement.

N° 1. Een Huis, Achterhuis, Tuin en Erve, Kalverstraat, K 274; *f* 16450, *f* 50. — *f* 19800, *f* 100, Opgehouden.

2. De Gebouwen en Erven, Bagijnensteeg, K 280; *f* 3275, *f* 25.

3. Een Huis en Erve, Prinsengracht, DD 425; *f* 6100, *f* 600, E. Hartgerink, R. Wz.

4. De Boerderij *Landzigt*, in de Sloter Binnen- en Middelveldsche Polders, groot b. 20.2875; *f* 12980, *f* 150, N. G. Roijaards.

5. Een dito, *Vredehof*, in den Sloter Binnen-Polder, Gem. Sloten, groot b. 13.8420; *f* 7000. — *f* 15000, Denzelfden. [illegible]

6. Een Perceel Wei- en Hooiland, in den Sloter-Polder, groot b. 14.8360; *f* 8000.

7. Een dito, in de Sloterdijker-Meer en Sloter Binnen-[illegible]der, groot b. 18.2030; *f* 4100, Denzelfden.

8. Een Perceel Wei- en Hooiland, in de Sloterdijker-[illegible] groot b. 11.94; *f* 2900, *f* 50, Opgehouden.

9. Een Huis en Erve, Oostersche Kade, R 270; *f* 3000, *f* [illegible] A. M. Braskamp.

10. Een Pakhuis en Erve, Oostersche Kade, naast het vo[illegible] Perceel, R 271; *f* 3775, P. D. Lusink, Jr.

11. Een Huis en Erve, Kalverstraat, D 130; *f* 5[illegible] A. Brinkman.

12. Een dito, Oudebrugsteeg, M 479; *f* 2400, Opgehou[den].

13. Een dito, Nieuwmarkt, C 1; *f* 3800, *f* 100, N. S[illegible]

14. Een Huis, Achterhuis en Erve, Keizersgracht, KK [illegible] *f* 4975, *f* 25, Opgehouden.

15. Een Huis, Tuin en Erve, Haarlemmerdijk, UU [illegible] *f* 3075, W. A. Zelders.

16. Een Huis met Schuur, Ringdijk van het Haarlemmerm[eer] [illegible] *f* 1450, *f* 25, P. D. Lusink, Jr.

17. Een Huis en Erve, Kerkstraat, CC 608; *f* 1725, *f* [illegible] J. H. Gesellschap.

18. Een Huis, Tuin en Erve, Ringdijk, N° 37; *f* 1[illegible] J. van Dijk.

19. Een Huis en Erve, Laurierstraat, FF 12; *f* 1875, *f* [illegible] A. Brinkman.

20. Een dito, Binnen-Dommerstraat, in de Zwanengang, UU 714; *f* 625.

21. Een dito, als voren, UU 715; *f* 300. — *f* 925, *f* [illegible] P. Subies[illegible]

22. Een dito, Palmstraat, QQ 810; *f* 500, F. Reijsenb[illegible]

ADVERTENTIEN.

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.